

# РЕШЕНИЕ

№ 2829

гр. София, 26.04.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.04.2023 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова**

**ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева**

**Елена Попова**

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1137** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалбата на Териториална дирекция – С. на Националната агенция за приходите, срещу Решение № 20018898/31.12.2020 година, постановено по НАХД № 3270/2020 година по описа на Районен съд - София, с което е отменено Наказателно постановление № 440571-F472331/05.06.2019 година на Директора на Териториална дирекция – С. на Националната агенция за приходите.

Касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при допуснато съществено процесуално нарушение и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че въззивният съд е постановил решението си при неизяснена фактическа обстановка, в резултат на което неправилно е приел, че нарушението е извършено на дата, различна от посочената в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление. Моли съда да постанови решение, с което да отмени въззивното решение и да потвърди наказателното постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Ответникът не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на „Фондация „Ню дженерейшън акомодейшънс“ със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Наказателно постановление № 440571-F472331/05.06.2019 година на Директора на Териториална дирекция – С. на Националната агенция за приходите, с което е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева, на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност, вр. чл. 42, ал. 1, т. 4 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н-18/13.12.2006 година) затова, че на 11.01.2018 година в обект за настаняване на туристи „С. С. хотел“, находящ се в [населено място], [улица] не се съхранява и при поискване не е представена книга за дневните финансови отчети на използваното в обекта фискално устройство за календарната 2019 година.

С Решение № 20018898/31.12.2020 година, постановено по НАХД № 3270/2020 година по описа на Районен съд - София съдът е отменил наказателното постановление. За да постанови този резултат въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 11.01.2019 година е извършена проверка в обект за настаняване на туристи „С. С. хотел“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя. При проверката е установено, че в обекта не се съхранява и при поискване не е представена книга за дневните финансови отчети на използваното в обекта фискално устройство за календарната 2019 година. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като от показанията на св. В. се установява, че нарушението е извършено на 11.01.2019 година, а в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление е посочена датата 11.01.2018 година.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т.т. 1 и 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН.

Настоящият състав намира, че въззивният съд е установил относимите факти и въз основа на тях е правилно е приел, че жалбоподателят не е съхранявал и при поискване не е представил книга за дневните финансови отчети на използваното в обекта фискално устройство за календарната 2019 година в обект за настаняване на туристи „С. С. хотел“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя.

Въз основа на така установеното съдът правилно е приел, че дружеството-жалбоподател не е изпълнило задължението си по чл. 42, ал. 1, т. 4 от Наредба № Н-18/13.12.2006 година.

Въззивният съд правилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение.

Настоящият състав намира, че нарушението се изразява в противоречиво описание на фактите. В акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление е посочено, че проверката е извършена на 11.01.2018 година и в резултат на същата е установена липсата на книга за дневните финансови отчети на използваното в обекта фискално устройство за календарната 2019 година. Т.е. налице е разминаване между датата на извършване на проверката, която е по-ранна и периода, за който е необходимо отразяването на данни в книгата на фискалното устройство.

В конкретния случай, очевидно, се касае за допусната техническа грешка при изписване на датата на извършване на проверката, респективно датата на извършване на нарушението. Доколкото в ЗАНН и Наказателно-процесуалния кодекс, към който препраща чл. 84 от Особените разпоредби на ЗАНН, няма правила за поправка на очевидна фактическа грешка наказващият орган е следвало да прекрати преписката с мотивирана резолюция, арг. чл. 54 от ЗАНН (ДВ бр. 92/1969 година) и ако не е изтекъл срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН да състави акт за административно нарушение с посочване на вярната дата. Като не е използвал тази процесуална възможност административнонаказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, тъй като описанието на нарушението е противоречиво.

Допуснатото процесуално нарушение следва да се квалифицира като съществено, тъй като затруднява осъществяването на защита.

С оглед на изложеното съдът намира, че обжалваното решение следва да се остави в сила.

Предвид горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, съдът

### Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20018898/31.12.2020 година, постановено по НАХД № 3270/2020 година по описа на Районен съд – София.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

### ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.